

Til § 2.

2) I 1ste Stykkes 7de Linie sættes „“ efter „Betingelser“, og Resten af Stykket udgaar.

3) 2det Stykke udgaar.

Af Bluhme, Busk, B. Holm, Nørh og Thorup:

Til § 1.

1) I Paragrafens andet Stykkes 4de Linie efter Tallet „1882“ forandres „“ til: „“ og Resten af Stykkets 1ste Punktum udgaar.

2) I samme Stykkes sidste Linie udgaar Ordene: „— om . . . begjærte —“ og „Antal og“.

Til § 2.

3) I 1ste Stykke 7de Linie efter Ordet „Betingelser“ sættes „“ og Resten af Stykket udgaar.

4) 2det Stykke udgaar.

Af N. S. Larsen:

Til § 3.

I Stedet for „“ sættes „“, og der tilføies: „dog med den Begrændsning, at Udlæg i Anledning af Udeblivelse med Henter først kan finde Sted, efter at Stykløneren, for saa vidt han bor paa den pantsatte Eiendom, med tre Dages Varjel har paa den for Stævningens Forlyndelse foreskrevne Maade faaet Meddelelse om, naar Forretningen vil blive foretagen.“

Lovforslagets Paragrafer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattes under Forhandling under Et.

Thorup: Som det vil ses, have 4 ærede Medlemmer i Forening med mig stillet Forslag i Henhold til de Udtalelser, der kom frem fra forskellige Sider i Thinget ved Sagens 1ste Behandling. De Forslag, vi især lægge Bægt paa, ere Nr. 3 og 4, men jeg skal dog ogsaa motivere de to første Ændringsforslag. Der kom Udtalelser frem her i Thinget, som antydede,

at man fandt det urigtigt, at Landstthinget havde foreslaaet saa mange Indskrænkninger i det Selvstyreprincip, som hidtil har været gjældende i de omhandlede Foreninger, og uagtet jeg ikke kan være enig i alle disse Udtalelser, maa jeg erkjende, at Landstthinget efter min Opfattelse har indskrænket Friheden til selv at vælge Bestyrelse, selv at decidere og selv at bestemme, hvorledes Embeds- og Bestillingsmændene skulle lønnes. I disse Henseender har Landstthinget grebet dybt ind, men vi, som ønske, at Loven skal udfomme i denne Samling, have dog maattet erkjende, at Landstthinget mulig har nogen Ret i Noget af det, som det har opstillet i § 1, 2det Stykke. Der har navnlig i det andet Thing været anset over det Princip, at vedkommende Bestillingsmænd blev lønede i Forhold til de bevilgede Laans Størrelse. Jeg er nu overbevist om, at de nuværende Bestillingsmænd ikke have ladet sig forlede af denne Lønningsmaade til at bevilge høiere Laan, end de ellers vilde have gjort, men man maa jo ogsaa tænke paa Fremtiden, og man kunde jo tænke sig, at en Bestemmelse som den, der hidtil har været gjældende, kunde misbruges. Vi have derfor foreslaaet, at vedkommende Bestillingsmænds Lønning ikke skal rette sig efter de bevilgede Laans Størrelse. Derimod have vi anset det for nødvendigt, at man tager Hensyn til Laanenes Antal, thi det vilde f. Ex. være urigtigt, om en Repræsentant, der har et Par Hundrede Laan, som han skal ordne — og man maa jo erindre, at vi skulle i disse Foreninger ordne Laanene, hvad der ikke er Tilfældet i de andre Kreditforeninger — og en anden Repræsentant, som kun havde $\frac{1}{4}$ af det Antal Laan at ordne eller derunder, skulde have samme Lønning. Dernæst ere ogsaa Burderingsmændene hidtil lønede i Forhold til Antallet af de Burderinger, de foretage, og jeg tror, at det er et rigtigt Princip. Den høitærede Indenrigsminister vil vistnok indbrømme mig, at det er heldigt, at denne Bestemmelse er gennemført. Vi havde tidligere en anden Ordning, men jeg tror, at den var noget dyr. Burderingsmændene skulde da have Rejsegodtgjørelse, men det blev dyrt, naar de skulde rejse i spredte Egne. Det var allerede forholdsvis dyrt, da Loven udkom, men blev endnu dyrere senere, da der ikke blev saa mange Rejser at gjøre. Jeg har her forklaret vor Ændringsforslag Nr. 2. Bort første Ændringsforslag er stillet, fordi vi ikke kunne erkjende, at det i og for sig er rigtigt, at Indenrigsministeren skal godkjende Valget af den administrerende Direktør, naar, som